

Publicerad 2016-09-17 21:32 av kardman

Mörker Mörker.

Det som kunde varit Trösten.

Så kom den då tiden på nytt
talar om en sommar som flytt
där ensamhet blir större
som om någon annan än mig sig brytt
ljungens dovhets tystnaden prytt.

En dröm om vila förbytt till oro och ångest
kanske är det min sista tid
då är det borta ingen tar vid
förrådd och glömd för min ringa gärning
jag har ej förmått någon har med mitt öde
spelat tärning.

Glädje jag fann i sången
nu är den tiden gången
ska man bära min urna på
den grusade gången.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren kardman med Poeter.se id #66987 innehar upphovsrätten